Polderman laat zich meer zien

Katinka Polderman speelt zaterdag 14 december de première van 'Polderman baart zorgen'.

door Rolf Bosboom

Routine? Nee, dat zeker niet. Het maken van een nieuw programma is en blijft een enerverende zoektocht, een constant schaven. "Het is elke keer anders", zegt Katinka Polderman.

Haar vierde programma, 'Polderman baart zorgen', gaat op 14 december in première in de Verkadefabriek in haar woonplaats Den Bosch. "Je weet nooit van tevoren wat je gaat maken. Ik weet inmiddels dat het uiteindelijk wel goed komt. Daardoor kan ik er nu ook op een relaxte manier aan werken. Als je in paniek raakt, wordt het niks."

▶ De cabaretière is ervan overtuigd dat ze met 'Polderman baart zorgen' weer een flinke stap voorwaarts zet

...waar het brandt in uw wijk

■ Katinka Polderman: "Mensen krijgen meer van mij te zien. Ik heb bijvoorbeeld een deel van het decor zelf geknutseld." foto Olaf Kraak/ANP

Ruim acht jaar geleden brak Polderman door dankzij het winnen van het Leids Cabaretfestival. Drie succesvolle programma's heeft ze op haar naam staan: 'Polderman', 'Polderman kachelt door' en 'Polderman tuigt af'. "Het ontstaat op een heel organische manier. Ik begin met een stapel liedjes, die ik heb geschreven zonder een idee waar ik het in het programma over ga hebben. Pas als ik de liedjes in een bepaalde volgorde zet, zie ik er een lijn in", vertelt Polderman. "Het is in deze fase nog volop husselen met de volgorde en het aanpassen van

De cabaretière is ervan overtuigd dat ze met 'Polderman baart zorgen' weer een flinke stap voorwaarts zet. "Ik blijf natuurlijk Polderman en de liedjes vormen nog steeds de basis, maar ik ben heel erg met vorm aan het experimenteren. Mensen krijgen meer van mij te zien. Ik heb bijvoorbeeld een deel van het decor zelf geknutseld en laat ook tekeningen zien. Dat zijn allemaal dingen die ik voorheen niet deed. Voor mijn doen is het allemaal vrij spectaculair. Het is niet meer alleen maar een meisje dat liedjes zingt."

Katinka Polderman - Polderman baart zorgen. Verkadefabriek, za 14 dec.

Ongemakkelijke tocht door vroegere kolonie

door Mieske van Eck

In elke familie schuilt wel een bijzonder verhaal of geheim. Levens hoeven niet groots en meeslepend te zijn om te kunnen boeien.
Oud-journalist van het Brabants Dagblad Wietske Dijkstra (1962) dook voor haar debuutroman in de brieven die haar te jong gestorven vader aan haar moeder schreef tijdens de politionele acties in Indonesië

Gewone, maar ook bijzondere brieven, misschien wel doordat het nooit de bedoeling zal zijn geweest ze te publiceren. Vader Dijkstra was militair in Nederlands-Indië in 1947 en 1948 en toont in zijn brieven een mengeling van lef, overmoed, trots, naïviteit, oprechtheid en liefde voor zijn aanstaande echtgenote. 'Brievenspoor door Java' is een roman, waarin de schrijfster uit Rosmalen deels dicht bij haar eigen leven blijft. Wat gebeurd is en wat niet, mag de lezer zelf verzinnen. Het boek gaat over het gemis van een vader. De onverwerkte rouw daarover heeft de jeugd van hoofdpersoon Louise Obbema gekleurd, al lijkt zij dat zich nauwelijks bewust. Ze is onzeker, vindt het moeilijk als mensen haar te na komen en heeft weinig geluk met haar relaties. Na lezing van de brieven van haar vader besluit Louise het brievenspoor te volgen, dwars door de vroegere Nederlandse kolonie. Een wisselend, vreugdevolle, spannende en ongemakkelijke tocht, waarin zij maar weinig terugvindt van het geboorteland van haar moeder en het landschap waar haar vader zo opgetogen over was. Vanaf het begin

zet Dijkstra Louise neer in al haar ongemakkelijkheid en onhandigheid. Ze kan met haar lange, Hollandse lijf de drukte en de krapte in de Indonesische bus moeilijk verdragen en wordt letterlijk misselijk, net als haar moeder even verderop in het verhaal. Beide vrouwen voelen zich misplaatst in het land, waar Nederland met veel moeite afscheid van heeft genomen. Louise voelt de schuld steeds op haar drukken. Maar dan stuit zij tegen het eind van haar reis op een vermoeden over haar na de oorlog vermiste grootvader. Zij probeert tevergeefs zijn spoor op te pikken. Pas jaren later in Nederland vindt zij door toeval de waarheid. Een waarheid die haar kijk op het leven opnieuw verheldert. Door haar zoektocht vindt Louise niet haar vader of grootvader, maar vooral zichzelf.

Jammer dat 'Brievenspoor door Java' zozeer op twee gedachten hinkt. Enerzijds is het een reisverslag, anderzijds een boek over rouwverwerking, familiebanden en bewustwording. Het reisverslag is soms te wijdlopig en zit daardoor de ontwikkeling van de roman in de weg. Wel is het een oprecht boek. Net zo oprecht als de brieven die er de aanleiding toe vormden.

Wietske Dijkstra - Brievenspoor door Java, Gopher, 17,90 euro.

Ze kan met haar lange, Hollandse lijf de drukte in de Indonesische bus niet verdragen en wordt misselijk

